

РЕШЕНИЕ

№ 4599

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Павлов, като разгледа дело номер **1667** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

С решение от 15.12.2010г. постановено по нахд №10323 по описа на СРС за 2010г. е
потвърдено наказателно постановление №

52810 от 19.07.2010г. на началник отдел ПП при СДВР, с което на Г. Г. П. е наложена
глоба от 100лв. на основание чл.179, ал.2 вр с ал.1 т.5 пр.5 от ЗДвП.

Несъгласен с решението е П., който по изложените в жалбата и в срок съображения
моли да се отмени обжалвания акт и вместо него да се постанови решение, с което да се
отмени наказателното постановление. В съдебно заседание се представлява от
адв.Б..

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз
основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и
чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С оспореното наказателно постановление /НП/ е наложена глоба на П. за това,
че на 21.06.2010г. като водач на л.а. с [рег.номер на МПС] на кръстовището на
ул.Ами Блуе не спазва правилата за дясностоящ и не пропуска л.а. с [рег.номер на
МПС] , поради което реализира ПТП -нарушение на чл.48 от ЗДвП и е осъществил
състава на чл.179, ал.2 вр. с ал.1, пр.5 от ЗДвП.

За да потвърди НП -СРС е установил, че в производството няма допуснати

съществени процесуални нарушения и деянието по същество е безспорно доказано от кредитираните показания на св.Л.. Обсъдени са възраженията на жалбоподателя включително са възприети доводите за недобра видимост, но е направена констатацията, че деянието от дееца е извършено виновно.

От друга страна в касационната жалба се излагат същите твърдения за липса на видимост към кръстовището, поради спрели автомобили, наличието на кофи за смет на платното и дупки в асфалта. Твърди се, че колата на касатора е била вече в кръстовището, когато е била ударена от тази на св.Л.. Визира се, че Л. има вина, а не П.. Има позоваване на показания на св.Л., които обаче не са вписани и не са част от протокола от съдебно заседание.

Съставът не установява твърдяното процесуално нарушение доколкото както се посочва в самата касационна жалба - поправка по надлежен ред на протокола не е била извършена, поради което изложеното от касатора в касационната жалба се възприема единствено като недоказано твърдение. Правилно СРС от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства е установил, че П. не само е участник в ПТП, а водач, който не е спазил предимството на десностоящ автомобил. Не се доказаха твърденията, че колата на касатора е била вече в кръстовището, когато в същата се е ударил св.Л. с автомобила си. Изложеното твърдение дори няма логична обосновка доколкото би означавало, че Л. умишлено след като е възприел л.а. на П. се е блъснал в същия. Водачите на МПС управляват същите за да се придвиждат от едно място към друго, а не да си създават усещания следствие на целенасочено предизвикани ПТП. След като сам П. споделя, че е нямал видимост към кръстовището -логично е той да е навлязъл в същото и без да е възприел автомобила на Л., отнемайки му предимството като десностоящ. Изложените данни обаче за затруднена видимост -не изключват вината на дееца и дори той да не е могъл да предвиди настъпването на ПТП -е бил длъжен т.е включително и деянието да е непредпазливо по смисъла на чл.11, ал.3 от НК, то видно от чл.7, ал.2 вр. с ал.1 от ЗАНН- и непредпазливите деяния са наказуеми т.е. не се споделят доводите на П., че само умишлено отнемане на предимството на десностоящ и предизвикване на ПТП е административно нарушение. С оглед всичко изложено не се установиха основанията за отмяна на оспореното решение и същото като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Водим съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.12.2010г. постановено по нахд №10323 по описа на СРС за 2010г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.

